

Geitklauvmyra***

Referansedata

Fylke: Nordland
Kommune: Grane
Kartblad: 1926 III
UTM: Ø:420985, N:7276922
H.o.h.: 89-315moh
Areal: 1508 daa

Prosjektilhørighet: Statskog 2006, DP2 Sør
Inventør: THH
Dato feltreg.: 03-09-2006-03-09-2006,
Areal: 1508 daa
Vegetasjonssone: Mellomboreal
Vegetasjonseksjon: O2-Klart oseanisk

Sammendrag

Området ligger i nedre deler av Vefsnadalen- like sør for Laksforsen og rundt 9 km nedenfor Trofors. Det er et småkupert og variert lite landskapsavsnitt beliggende på høydenivået opp fra selve Vefsna, før terrenget stiger bratt videre opp på Eiteråfjellet. Terrenget er variert, med flate forsenkninger på marin grense med tjukke løsmasser, små åsrygger med marmorårer videre oppover, og ei bratt skogli i vest.

Granskog dominerer, med mange ulike granskogssamfunn godt representert. Her er mye blåbærskog og småbregneskog på åsrygger og i hellinger, høgstaueskog og storbregneskog i brattskrånninger og søkk, temmelig store arealer sumpskog i forsenkninger, og innslag av kalkgranskog på sidene av marmorrygger sentralt i området. Skogtilstanden varierer en del, generelt med et kompakt og produktivt preg. Mellom kjernene er det en hardt påvirket, relativt homogen skog fattig på nøkkelelementer, mens skogen inne i kjernene som oftest har et eldre preg. Ved Bjordalselva i sør (kjerne 3) har en uvanlig gammel granskog til å være lavlandsskog på tjukke løsmasser; dette er en heterogen skog med gamle trær og mye død ved (men gamle stokker mangler). Også oppe i brattlia i vest er skogen ganske gammel, med bl.a. kraftige dimensjoner, mens det er mindre død ved her enn i kjerne 3.

Lokaliteten har betydelige naturverdier, knyttet til både naturgitte og strukturelle egenskaper. Spesielt er det grunn til å trekke fram at området kanskje er det største gjenværende lavlandsgranskogsområdet med gammelskog i nedre del av Vefsnadalføret. I tillegg har en viktige kvaliteter på skogtypenivå mht. (1) gammel lavlandsgranskog på finkornete løsmasser, (2) innslag av boreal regnskog og (3) kalkgranskog. Artsmangfoldet er også relativt rikt og variert, først og fremst av epifyttisk lav og jordboende sopp. 11 rødlistearter (1 EN, 1 VU, resten NT) er påvist, men det er potensial for betydelig flere i en god soppsesong. Det samme gjelder for skorpelav, som er dårlig ettersøkt.

Området vil kunne bidra i relativt stor grad til oppfylling av viktige skogvernangivelser - rik sumpskog, boreal regnskog, kalkskog, samt på generelt nivå rike skogtyper og (delvis) også internasjonale ansvarstyper og viktige forekomster av rødlistearter. I en regional sammenheng er området også viktig for å dekke inn mangler knyttet til lavlandsskog.

Geitklauvmyra vurderes på denne bakgrunn som nasjonalt verneverdig (***).

Feltarbeid

Området ble undersøkt av Tom H. Hofton 3. september 2006. Hele arealet ble da inventert. Været var delvis skyet med spredte regnbyger, og forholdene var relativt gunstige mht. å få oversikt over de fleste områdeegenskaper og artsgrupper. Imidlertid hadde seinsommeren vært svært tørr i regionen, slik at fruktifisering av jordboende sopp var meget dårlig, og siden denne gruppen trolig er rikt utviklet i området kan derfor artsangfoldet ikke sies å være særlig godt dokumentert. Andre grupper er bedre dekket. 4. september ble det også tatt en fellestur til området som ledd i vurderingskalibreringen mellom ulike registranter. På denne turen deltok Kim Abel, Tor Erik Brandrud, Jon Klepsland og Sigve Reiso i tillegg til THH.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området inngår i arbeidet med økt skogvern på statens grunn. Arbeidsgrensene for undersøkelsesområdet var på forhånd bestemt av Fylkesmannen i Nordland og Direktoratet for Naturforvaltning i samarbeid med Statskog SF. Området som skulle undersøkes lå mellom Laksforsmoen i nordøst og Krokbecken i sørvest, et areal på 2 221 daa. De nordøstre deler av dette området, dvs. Litlelva-området, er hardt preget av bestandsskogbruket og derfor tatt ut av lokaliteten. Ellers er grensene lite endret.

Tidligere undersøkelser

I forbindelse med naturtypekartleggingen i Grane er det avgrenset og beskrevet en A- og en B-lokalitet innenfor området (Gaarder & Fjeldstad 2005, lokalitetsbeskrivelse på www.naturbase.no). De er nærmest identiske i avgrensning med kjerneområde 3, og beskrivelse gjengis derfor ikke her. Ellers er det noe overraskende trolig ikke utført verken nøkkelbiotop- eller MiS-registreringer i området, i hvert fall ikke som vi har oversikt over.

Beliggenhet

Området ligger på vestsiden av Vefsna, like sør for Laksforsen og rundt 9 km nedenfor Trofors. I vest stiger terrenget bratt videre oppover snaufjellet til den lange fjellryggen mellom Vefsnadalen og Eiterådalen, mens området ellers grenser til sterkere påvirket skog på alle kanter med mye hogstflater og ungsog.

Naturgrunnlag

Topografi

Lokaliteten er et småkupert og variert lite landskapsavsnitt, beliggende på et lite "åsplatå" hevet et høydenivå opp fra selve Vefsna, og før terrenget stiger bratt videre oppover de milelange fjellsidene til Eiteråfjellet. Terrenget veksler fra flate forsenkninger på eller like over marin grense med elvesletter gjennomløpet av meanderende elveløp (Bjordalselva) og større sumpskogsforsenkninger, videre oppover små åsrygger dels med marmorårer, og i vest stiger ei bratt skogli opp mot snau fjellet. Området dreneres dels via Litlelva og dels Bjordalselva ned til Vefsna.

Geologi

Berggrunnen består dels av glimmerskifer og glimmergneis, men det er også en del innslag av kalkspatmarmor og dolomittmarmor i området (Sigmond et al. 1984). Marmoren kommer særlig fram som nord-sørgående rygger i midtre-vestre deler av området. Løsmassedekket varierer mye, fra tjukke finkornete avsetninger i nedre deler (delvis kanskje marine avsetninger), via grovkornet morene i hellingene, til ganske grunnlendte forhold på ryggene og i øvre deler mot fjellet.

Klima

Klimaet i området her et tydelig humid og oseanisk preg. Det ligger i overgangen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonsseksjon (Moen 1998).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Området dekkes i all hovedsak av en kompakt og produktiv granskog på gode boniteter, med sparsomt innslag av løvtrær. Det er ganske stor variasjon i ulike granskogssamfunn. Blåbærskog er trolig vanligste type totalt sett, og står i helling og særlig på litt opplendt terreng. Småbregneskog avløser blåbærskogen nedover i hellingene. Nede i forsenkningene kommer en raskt ned på marin grense med tjukke, finkornete løsmasser, og her dominerer ulike fuktige vegetasjonstyper. Sumpskog (for det meste intermediær-rik) veksler med høgstaudeskog, storbregneskog og også noe fattigere typer. Dette er særlig typisk i kjerne 4, der store partier er en slags overgang mellom mellom sumpskog og høgstaudeskog. Elvesletta i sør, langs den meanderende Bjordalselva, har en karakteristisk mosaikk som en finner på slike løsmassesletter. Det veksler mellom fuktig sumpskog i grunne søkk og fuktig blåbærskog på litt mer opplendt terreng, og med innslag av gråorheggeskog i en brem langs elva.

Brattlia vest i området skiller seg ut ved å ha mye storbregneskog, i veksling med høgstaudeskog (samt fattigere typer). Særlig på steinete terreng finner en førstnevnte. Deler av høgstaude skogen er av en rik og noe tørr type, med overgang til lågurtskog, og en karakteristisk blanding av arter fra de to typene er vanlig. Bunnsjiktet slike steder har stedvis mye engkransmose.

Nede i bunnen av denne lia og videre et stykke østover ligger et småkupert terreng der nord-sørgående og ganske skarpe marmorrygger skjærer parallelt gjennom området. Dette skaper en mosaikk mellom blåbærskog (dominerer) på flatene og oppe på ryggene (der det ligger et "lokk" av humus slik at den rike berggrunnen ikke slår ut) og smale striper av kalkgranskog på ryggens bratte sider. Det er en ikke spesielt rik kalkskogsutforming, og floraen er mosaikkartet med blanding av kalkkrevende arter og trivielle blåbærskogsarter. Stedvis ser en at ulike lågurtarter "sprenger" seg opp i ellers helt triviell blåbærskogsvegetasjon. Fra floraen kan nevnes liljekonvall, hengeaks, prestkrage, grønnburkne, krattfiol, trollbær, kranskonvall, firblad, kalktelg. Enkelte fragmenter av kalkpåvirket skog (høgstaudeskog) finnes også oppe i brattlia.

I tilknytning til marmorryggene er stedvis også utviklet karstlandskap, særlig nord i kjerne 2. Her er erodert marmorberg, flere mindre grotteinnganger, og et par steder forsvinner bekken ned i marmorberget. Dette ble med all mulig tydelighet godt demonstrert med to dagers mellomrom. 3. september var et sideløp fra bekken inn mot berget helt tørt, mens det etter kraftig regnvær dagen etter hadde stor vannføring og ikke var mulig å krysse. Vannet forsvant i en virvel inn i fjellet, og presses fram igjen et stykke unna på andre siden av den aktuelle marmorryggen.

Ellers inngår også litt fattigmyr i forsenkningene (Geitklauvmyra, myr i dalsenkningen vest for Bjorbekkåsen). Mindre partier rikmyr har en lengst nordvest i området, der bekken fra lia sør for Litlelvkloven faller ned i bunnen. Her ble registrert bl.a. klubbestarr, gulstarr, jåblom, dvergjamne og en rekke andre rikmyrsarter.

Furu er generelt sjelden i området. Treslaget finnes i form av enkelttrær i enkelte skråninger og i myrkantene. Oppe i øvre del av lia mot snau fjellet i vest står det en mer furudominert skog, som for øvrig trolig er temmelig gammel, men denne ble bare sett på avstand fra nedkant.

Skogstruktur og påvirkning

Skogen er gjennomgående relativt gammel og lite preget av hogster i nyere tid. Det meste har imidlertid blitt ganske hardt plukkhogd tidligere, slik at gamle trær og død ved er konsentrert til mindre deler av området. Av samme grunn er kontinuiteten i dødt trevirke relativt svak. Store deler er temmelig kompakt og virkesrik skog. Mellom kjerneområdene er mye av skogen en mosaikk mellom aldersfase og sein optimalfase, svakt til moderat sjiktet, med trær av moderat alder og dimensjon og med bare små mengder død ved. Dette gjelder også i kjerne 2 (som er skilt ut på bakgrunn av kalkgranskogen), mens de andre kjerneområdene har et annet og eldre preg.

Både brattlia i vest (kjerne 1) og elvesletta i sør (kjerne 3) har gammel naturskog, men er likevel nokså ulike. Granskogen på elvesletta har et uvanlig gammelt preg til å være denne type lavtliggende, høyproduktiv skog. Det er en aldersfase-naturskog med et variert skogbilde, generelt godt flersjiktet men likevel kompakt. Stedvis er det mer åpent som følge av glenner etter mindre sammenbrudd. Grantrærne er gjennomgående gamle, ofte trolig rundt 150-170 år, men sikkert flere trær godt over 200 år. Dimensjonene er imidlertid ikke særlig store. Skogen har stått lite påvirket i ganske lang tid, og har

dannet temmelig store mengder læger i tidlige og midlere nedbrytningsstadier. Stedvis mye høgstubber dannet etter angrep av granstokkjuke er typisk. Innimellom inngår en del bjørk og mye stående død bjørk. Bever er etablert i området og har satt preg på deler av området, både gjennom mye tråkk og stier, og gjennom å ha felt en del bjørk.

Brattlia i vest har et litt annet preg; skogbildet er delvis noe åpnere, og framtreddende er kraftige dimensjoner på mange trær (40-50 cm vanlig), isprengt enkelttrær opptil 70 cm. Derimot er det her ganske sparsomt med død ved. Mye gamle bult, grove stubber og rester etter gamle drifteveier er rester etter siste plukkhogst.

Sumpskogsforsenkingen i kjerne 4 står i en mellomstilling. Grov og ikke minst uvanlig kompakt skog preger dette området, men tilstanden varierer en del - fra moderat sjiktet, grov gammelskog til mosaikkvis yngre og mer homogen skog. Gamle trær er isprengt hele veien også her (alder kanskje opp mot 200 år).

Selv om fuktighetsforholdene varierer en del, er granskogen generelt fuktig til meget fuktig. Spesielt forsenkningene og søkkene nede på marin grense har et skogklima som nærmer seg og tangerer boreal regnskog.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Geitklauvmyra. Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Geitklauvlia

Naturtype: Gammel barskog - Gammel granskog
BMVERDI: B
Areal: 158,54daa

UTM: Ø:, N:
Hoh: 150-280 moh

Bratt østvendt granskogsskråning, som faller ned i et markert søkk i bunnen. En bekk faller ned midt i området og danner et høyt fossefall. Vegetasjonen veksler mellom storbregneskog, høgstaudeskog og noe småbregneskog.

Skogen har tidligere vært plukkhogd (stubber, rester av drifteveier, gamle bult), men har nå stått ganske lenge i fred og utviklet seg til en naturskog i alderfase med grove dimensjoner og relativt gamle trær. Skogbildet er for det meste brukbart sjiktet, men det er også mer homogene partier. Bratte skrån timer med stein er delvis noe glissent tresatt. Død ved forekommer ganske sparsomt bortsett fra noen mindre partier med mer konsentrasjon.

Som følge av at dette er rik granskog som har et velutviklet naturskogspreg anses området viktig - verdi B.

2 Geitklauvmyra V

Naturtype: Kalkskog - Kalkgranskog
BMVERDI: A
Areal: 139,94daa

UTM: Ø:, N:
Hoh: 140-170 moh

Lokaliteten består av et vekslende terreng der kvalitetene er knyttet til kalkgranskogspartier på sidene av flere markerte, parallellgående marmorrygger. Ellers er det fattigere blåbærskog oppe på ryggene og fuktigere typer i søkkene. Kalkgranskogen er av en noe fattig og fuktig type med ikke spesielt rik karplanteflora, men trolig er mykorrhizafungaen rikere. Soppsesongen var dårlig, men det ble gjort funn av flere interessante arter, hvorav grankransmusserong er klassifisert som EN på rødlista og tidligere bare funnet på sentrale Østlandet. Tilstandsmessig er skogen ganske triviell - eldre skog i sein optimalfase, relativt homogen og uten spesielt gamle trær.

Verdiene i området er knyttet til kalkgranskog på marmor, som har en rik funga av mykorrhizasopp. Med funn av en EN-listet mykorrhizasopp anses området svært viktig - verdi A.

3 Bjordalselva

Naturtype: Gammel barskog - Gammel granskog
BMVERDI: A
Areal: 166,75daa

UTM: Ø:, N:
Hoh: 110-115 moh

Lokaliteten omfatter den flate elvesletta mellom Bjordalselva og skogsbilveien i vest. Vegetasjonen veksler mellom grunne ravinesøkk med fuktig sumpskog, fragmenter av flommarksskog med gråor langs den meanderende elva, og tørrere blåbærskog på mer opplendt terreng. Skogen er uvanlig gammel til å være såpass lavtliggende granskog. Mye er en aldersfase-naturskog som er godt sjiktet, og med temmelig høy trealder (150-170 år trolig vanlig, flere sikkert 200 år). I mye av skogen er det ganske mye læger i tidlige og midlere nedbrytningsstadier. Stedvis mye høgstubber dannet etter angrep av granstokkjuke er typisk. Partivis inngår en del bjørk og mye død stående ganske grov bjørk. Bever er etablert i området og har bl.a. felt en del bjørk stedvis langs elva.

Luftfuktigheten varierer en del i området. Sumpskogssøkkene nærmer seg boreal regnskog (bl.a. med sparsomt trådragg og skrubbenever på grantrærne, groplav, dvergfilflav). Andre deler har et tørrere preg. Skogen preges generelt av store mengder gubbeskjegg.

Området har viktige naturkvaliteter særlig som følge av at det er ei ganske stor elveslette på finkornete løsmasser med uvanlig gammel skog, og at visse partier er boreal regnskog. Det anses derfor svært viktig - verdi A.

4 Geitklauvmyra Ø

Naturtype: Rik sumpskog - Rik sumpskog
BMVERDI: B
Areal: 149,2daa

UTM: Ø:, N:
Hoh: 110-140 moh

Området består av en bred, fuktig forsenkning på marin grense. Vegetasjonen veksler mellom intermediærrik sumpskog og høgstaude-skog, samt noe blåbærskog på sidene. Det meste er en slags mellomting mellom høgstaudeskog og sumpskog, som dekker større sammenhengende arealer. Skogen er tilnærmet ren granskog; kompakt og høyproduktiv. Tilstanden varierer en del - mye er en middels godt sjiktet skog med en del grove dimensjoner (40-50 cm vanlig), men det er også mosaikker med yngre og mer homogen skog. Tydelig gamle trær, enkelte trolig rundt 200 år, inngår spredt. Død ved inngår spredt, noe mer konsentrert i visse partier, men kontinuiteten er dårlig.

Skogen er svært fuktig, og har jevnt bra med epifyttisk lav i trærne (mest gubbeskjegg og *Usnea* spp.), samt mye groplav og skrukelav,

samt litt dvergfiltlav. Skrubbenever finnes på en håndfull grantrær. Skogen kan trolig delvis karakteriseres som en utarmet variant av boreal regnskog.

Lokaliteten har viktige naturverdier i kraft av det store arealet med høyproduktiv lavlands-gammelgranskog av sump- og høgstaudetype på marin grense, og anses derfor viktig - verdi B.

5 Laksforsmoen S

Naturtype: Kystgranskog - Ren granskog med lite lauvtrær
BMVERDI: A
Areal: 15daa

UTM: Ø: , N:
Hoh: 70-100 moh

Dette er ei lita østvendt ravine rett sør for Laksforsmoen, med boreal regnskog av ravinetypen. Småbregneskog dominerer, i bunnen mest høgstaudeskog og sumpskog. Skogen er tett og kompakt, høyproduktiv eldre granskog i sein optimalfase. Sjiktningen er stort sett ganske svak, men i bunnen blir det noe mer åpent. Spredte innslag av ganske gamle trær (kanskje 120-130 år, 40-45 cm dbh.) utgjør viktige nøk-kelelementer. Granskogen er fattig på løvtrær bortsett fra opp mot veien i sør og i bunnen (gråor, noe selje). Skogen har et stabilt fuktig skogklima. På trærne finnes stedvis en del trådragg. Så vidt finnes også barkragg på grankvistene, sammen med groplav og dvergfiltlav. Lungeneversamfunnet er ikke påvist på gran, men sparsomt på gråor. På grove granstammer finnes i tillegg til mye gammelgranslav litt melldråpelav.

Som en restbiotop av boreal regnskog av ravinetypen med innslag av typiske lavarter for typen inkludert flere trær med de sårbare trådragg og melldråpelav, vurderes området som svært viktig - verdi A.

Artsmangfold

Området har god variasjon i ulike egenskaper som samlet sett fører til at arts mangfoldet er ganske bra innen flere ulike grupper. Det er likevel i særlig grad to egenskaper som skiller seg ut som viktige - stabilt svært fuktig skog med gamle trær og god kronekontinuitet, og kalkgranskog. I tillegg har området også visse kvaliteter knyttet til død ved, særlig i kjerne 3.

Sumpskogssøkkene i forsenkningene kombinerer til dels svært høy og stabil luftfuktighet med stabilt kronedekke og innslag av gamle trær, noe som gir grunnlag for en temmelig rik lavflora på grantrærne. De fuktigste partiene må karakteriseres som en mellomboreal, noe utarmet variant av boreal regnskog, med arter som groplav, dvergfiltlav, stedvis noe trådragg, og lokalt innslag av lobarionsamfunn på grankvistene (skrubbenever, vrengearter). Trådragg og lobarionarter er imidlertid begrenset til mindre arealer i de fuktigste partiene, noe som indikerer at en her i utgangspunktet er i øvre høydenivå for regnskog. I så måte er det interessant at trådragg opptrådte tydelig vanligere i ravina som utgjør kjerne 5 (utenfor lokaliteten). Dette området ligger noe lavere, ut mot Vefsna. Det er utvilsomt i ravinesystemene under ca 100 moh i tilknytning til Vefsna at en har de fineste boreale regnskogene i dalføret. Imidlertid er det bare noen små restarealer av disse ravinene som ennå ikke er hardt hogd. Skorpelavfloraen ble dårlig ettersøkt, men det er absolutt potensial for interessante og kravfulle arter på gamle granstammer samt på grov stående død ved av bl.a. bjørk. Ellers er det til dels store mengder gubbeskjegg på trærne, særlig i litt lysåpen skog.

Jordboende sopp hadde en svært dårlig sesong i 2006 (i motsetning til 2005). Det er likevel klart at deler av området har en rik (kanskje meget rik) funga av mykorrhizasopp knyttet til kalkgranskog. Klare indikasjoner på dette var funn av gulbrun storpigg *Sarcodon versipellis* (ifølge Soppdatabasen ny nordgrense i Norge og første funn i Nordland), og et oppsøksvekkende funn av EN-arten grankransmusserong *Tricholoma dulciolens*. Den er ytterst sjelden i hele Europa, og i Norge tidligere kjent fra 3 lokaliteter. For øvrig ble vanlige rikskogsarter som grantårekremle, såpemusserong, vinrød kremle og svovelriske ble sett spredt. Nøyere undersøkelser i en god soppsesong ville åpenbart gitt en rekke flere funn av interessante og rødlistede mykorrhizasopp

Tabell: Artsfunn i Geitklauvmyra. Kolonnen **Totalt antall av art** summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen **Funnet i kjerneområde** henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-område (nr)
Busk- og bladlav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	Gubbeskjegg	NT		
	<i>Lobaria scrobiculata</i>	Skrubbenever		8	1 4 3
	<i>Parmeliella parvula</i>	Dvergfiltlav			
Skorpelav	<i>Ramalina thrausta</i>	Trådragg	VU	23	15 8
	<i>Chaenotheca gracillima</i>	Langnål	NT	11	5 1 5
	<i>Cliostomum leprosum</i>	Meldråpelav	VU	5	5
	<i>Gyalecta friesii</i>	Huldrelev	NT	5	1 4
	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	1	1
Sopp markboende	<i>Entoloma formosum</i>	Bronserødsdivesopp		1	1
	<i>Sarcodon versipellis</i>	Gulbrun storpigg	NT	1	1
	<i>Tricholoma dulciolens</i>	Grankransmusserong	EN	1	1
Sopp vedboende	<i>Inonotus leporinus</i>	Harekjuke	NT	1	1

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-område (nr)
	<i>Phellinus chrysoloma</i>	Granstokkjuke		9	7 2
	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	NT	3	3
	<i>Pseudographis pinicola</i>	Gammelgranskål	NT	25	10 5 5 5
	<i>Skeletocutis lenis</i>		NT	1	1

Avgrensing og arrondering

Landskapet er sterkt preget av bestandsskogbruket, med store hogstflater og mye ungskog, noe som har utgjort en utfordring i forhold til avgrensningen. Lokalitetens kvaliteter er imidlertid knyttet til spesielle skogtyper og i mindre grad til egenskaper som betinger en helhetlig arrondering. Derfor er området ganske strengt avgrenset slik at nyere inngrep stort sett i sin helhet er utelatt, og slik at området i hovedsak består av sammenhengende gammelskog. Dette har ført til at arronderingen er noe hakkete. Om man ønsker å optimalisere avgrensningen kan det vurderes å inkludere hogstflata i lia sørvest for Geitklauvmyra.

Andre inngrep

Landskapet er betydelig preget av moderne inngrep som følge av bestandsskogbruket, og gammelskogsandelen er generelt lav. Innenfor lokaliteten er det imidlertid bare små partier som er ungskog. I østre del går en skogsbilvei inne i området. Samlet sett er området temmelig lite preget av inngrep, men omgivelsene er hardt preget av dette og avgrensningen er derfor noe hakkete.

Vurdering og verdisetting

Geitklauvmyra-Bjordalselva-Bjorbekkåsen er et skogområde med betydelige naturverdier, med kvaliteter betinget av både naturgitte og strukturelle egenskaper, til stor variasjon i ulike lavlandsgranskogstyper, og til et temmelig rikt artsmangfold.

Spesielt er store verdier knyttet til at det er et av de største (kanskje det største) gjenværende området med gammel rik lavlandsgranskog i nedre deler av Vefsnadalen. Det som fortsatt finnes av gammelskog i disse traktene er i all hovedsak små restarealer. Særlig gjelder dette den rike og fuktige typen som har potensial for boreal regnskog.

Området er variert, med mange ulike viktige granskogstyper, særlig gammel lavlandsgranskog på finkornete løsmasser, innslag av boreal regnskog, og kalkgranskog. Særlig er det grunn til å trekke fram det store arealet med førstnevnte type. Dette inkluderer både et uvanlig stort sumpskogsareal (kjerne 4) og ei større elveslette (kjerne 3). Sistnevnte er sjeldent gammel skog til å være lavtliggende granskog på marine løsmasser, og kanskje har en ikke andre områder av tilsvarende lite påvirket skog i regionen. De fuktigste granskogene kan delvis betraktes som en mellomboreal utforming av boreal regnskog. Begge disse typene er i dag begrenset til mindre restarealer i regionen. Dessuten inngår også noe kalkgranskog, og selv om denne ikke er av de best utformete (sammenliknet med bl.a. Sirijorda, Salomonbergan, Auster-Vefsna) er det en verdifull og artsrik skogtype. I tillegg har området et temmelig rikt og variert artsmangfold, særlig av epifyttisk lav og jordboende sopp (sistnevnte med betydelig potensial for mange rødlistearter).

Derimot er arronderingen av området svak, og området er ganske lite. Dette skyldes særlig mye inngrep i områdene rundt, men også at tilgrensende privat grunn ikke er inkludert. Det gjelder særlig kjerne 3, der eiendomsgrensa går i bekken, men der også arealene på østsiden burde vært med.

Lokaliteten vil kunne bidra relativt mye til oppfylling av mangler ved skogvernet (Framstad et al. 2002, 2003). De generelle manglene (1) rike skogtyper og (2) viktige forekomster av rødlistearter er godt oppfylt. På regionalt nivå vil en også si at mangelen (3) lavlandsskog er godt oppfylt. Av spesielle skogtyper vil det gjelde (1) rik sumpskog, (2) boreal regnskog, (3) kalkskog, som middels til godt oppfylt. Som et område med fuktig granskog og innslag av boreal regnskog vil Geitklauvmyra også bidra til å dekke inn internasjonale ansvarstyper.

Som følge av å være det kanskje største gjenværende lavlandsgranskogsområdet i nedre del av Vefsna-dalen, med relativt gammel skog på finkornete løsmasser, innslag av boreal regnskog og kalkgranskog, og et relativt rikt artsmangfold, vurderes Geitklauvmyra som nasjonalt verneverdig (***).

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Geitklauvmyra. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerneområde	Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bar-trær	Gamle løvtrær	Gamle edel-løvtrær	Treslagsfordeling	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
1 Geitklauvlia	***	**	**	**	*	-	*	**	**	*	-	-	**
2 Geitklauvmyra V	**	*	*	*	*	-	*	**	***	**	-	-	***
3 Bjordalselva	***	***	**	**	*	-	*	**	**	**	-	-	***
4 Geitklauvmyra Ø	**	**	*	**	*	-	*	*	***	**	-	-	**
5 Laksforsmoen S	**	*	*	**	*	-	*	*	**	**	-	-	***
Totalt for Geitklauvmyra	**	**	*	**	*	-	*	**	***	**	*	*	***

Referanser

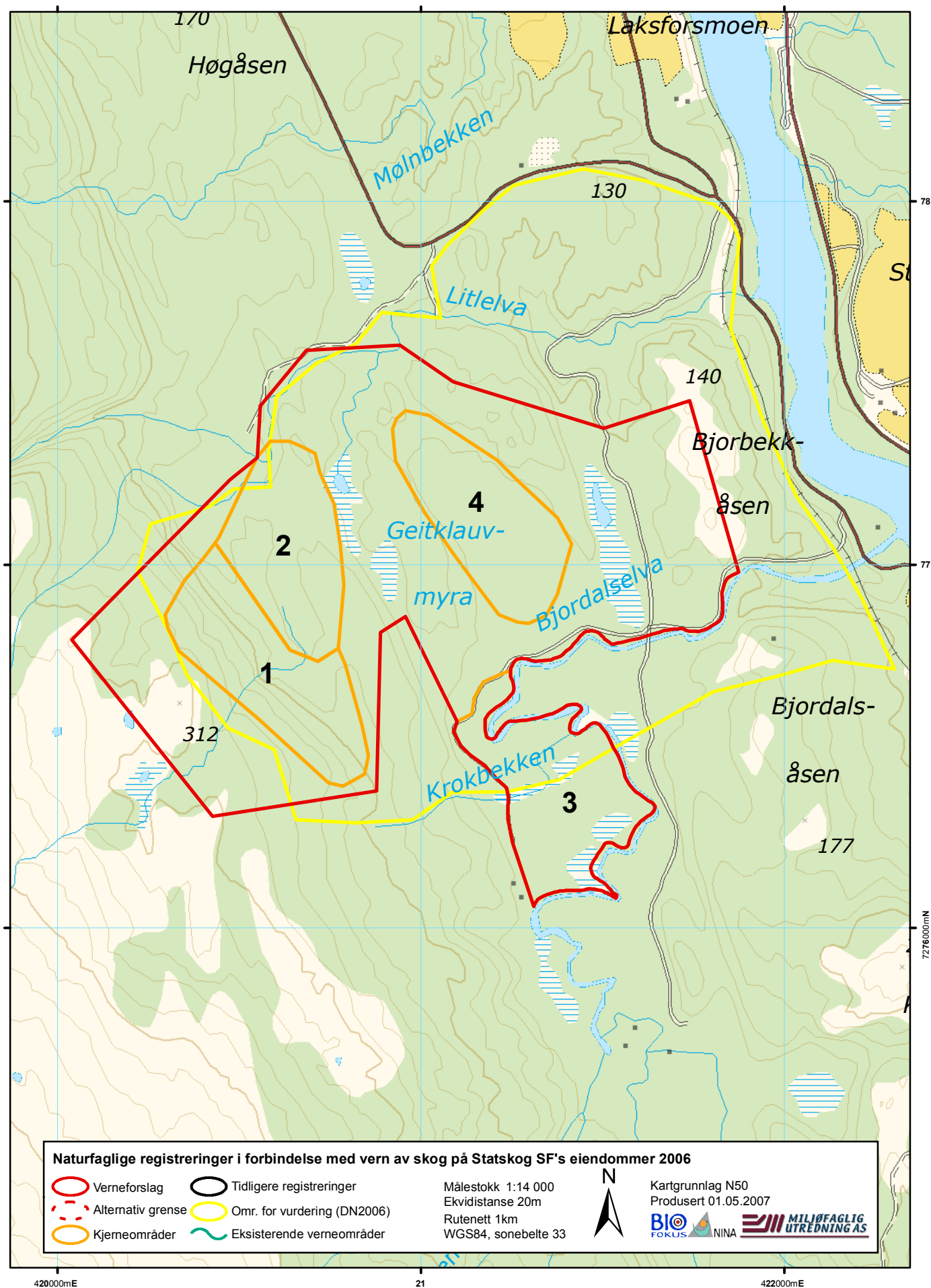
Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Gaarder G. & Fjelstad, H. 2005. Biologisk mangfold i Grane kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2005-11: 1-46 + vedlegg.

Moen, A., 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss, 199 s.

Sigmond, E.M.O., Gustavson, M. & Roberts, D. 1984. Berggrunnskart over Norge - M 1: 1 million. Norges Geologiske Undersøkelse.

Bilder fra området Geitklauvmyra

*Fra det kupert terrenget i bunnen av brattlia i vest, kjerne 1.
Foto: Tom Hellik Hofton*

*Kjerne 4 er et stort areal eldre, fuktig gransumpskog. Foto: Tom
Hellik Hofton*

*Marmorrygg i kjerne 2. Et "humuslokk" ligger på toppen, men i de
bratte sidene kommer det inn rik vegetasjon og en har utviklet
kalkskog. Foto: Tom Hellik Hofton*

*Trådragg (VU) ble observert flere steder. Her fra kjerne 3. Foto:
Tom Hellik Hofton*